

hoto měřidla bez dalšího vyhledávání kromě toho, kteréhožby snad za příčinou úplnosti příznání potřebí bylo.

Téhož měřidla má se užití za základ, když se příznání nepodalo, nebo když nebylo náležitě podáno, aneb když vyhledávání příznáním způsobené delšího času požaduje.

Poplatníkovi zůstává se však právo, žádati za navrácení ekvivalentu, ač bylli nad náležitý poplatek předeepsán, a měli se dle jiného měřidla v menší sumě vyměřiti.

5. Příznání má se podati k tomu ku vyměrování poplatků ustanovenému úřadu, v jehož okresu se nalézá bydliště osoby k podávání příznání povinné, ve Vídni ale k centrálnímu taxovnímu a v Terstu k finančnímu úřadu okresnímu, a to za první periodu, nebyloliby příznání ještě podáno, aneb nečinili příznání podané zadost ustanovením tohoto vynešení, ještě do 1. července r. 1852, za každé další desetiletí ale v prvních třech měsících roku správního, toto desetiletí předcházejícího.

6. Nabývání a zřizování nemovitých, důchod nějaký dávajících věcí, kteréž obce, kostely, nadání a beneficie po prvním příznání předse berou, mají osoby, k podávání příznání zavázané, ve lhůtě v §. 44. zákona poplatkového vyměřené, také tomu úřadu oznámiti, ku kterému se má podati příznání.

V takových případech zvýší nebo zmenší se ekvivalent za ten čas, který zbývá z té doby, za kterou předeepsání se stalo.

7. Opomineli se příznání nebo oznámení v §. 6. dotčené, má se užití §. 80. zákona poplatkového v ten způsob, že má se vybírati dvojnásobný poplatek po celé desetiletí, za které vyměření se má státi, pakliže poplatník nevystoupí dříve z toho požívání, ku kterémuž opominul se příznati. Zatajení nebo nepravé udání věcí, ježto se měly vyznati, podléhá trestním ustanovením, obsaženým v §. 84. č. 3. zákona poplatkového, vydaného dne 9. února r. 1850, a v §. 83, č. 2. zákona poplatkového, vydaného dne 2. srpna r. 1850.

Baumgartner v. r.